

Taart bij het theehuis

Jasmijn Kok:

Ik loop in het winkelcentrum, langs het theehuis, als ik opeens een bekende stem hoor: 'Joehoe!' Ik draai me om en zie meneer en mevrouw Poelmans zitten, aan een tafeltje onder de luifel. Ze zien er netjes uit: meneer heeft een hoed op, mevrouw is mooi opgemaakt. Twee rollators staan naast hen geparkeerd. Ze hebben allebei een groot stuk taart voor hun neus staan.

Ik ken meneer en mevrouw Poelmans nu een jaar, sinds ik als verpleegkundige bij Sensire in de wijkzorg werk. In dat jaar heeft meneer een zware buikoperatie gehad, waardoor hij veel zorg nodig heeft. Drie keer per week kom ik langs om de wond te verzorgen. Het klinkt gek, maar het zijn momenten waar ik naar uitkijk. Meneer en mevrouw Poelmans doen me denken aan mijn grootouders; die woonden ook in zo'n gezellig huis waar het altijd naar koffie en appeltaart ruikt. Mevrouw Poelmans praat altijd honderduit. Meneer vult haar aan, vanaf zijn stoel in de hoek van de woonkamer.

Ik leef helemaal op van mijn werk als verpleegkundige, en vooral van het contact met mensen als meneer en mevrouw Poelmans. Hiervoor heb ik negen maanden in een ziekenhuis in Roemenië gewerkt. Belangrijk werk, maar ontzettend zwaar. Er zijn daar te weinig artsen en verpleegkundigen, dus je bent de hele dag aan het rennen om mensen te helpen, en toch schiet je altijd tekort.

Bij mijn thuiskomst wist ik meteen wat ik nodig had: genoeg tijd om mensen als méér dan een nummer te behandelen. Daarom ben ik bij Sensire wijkzorg gaan werken. En zo kwam ik bij meneer en mevrouw Poelmans terecht. De gemoedelijke sfeer in hun huis brengt me tot rust. Voor een groot deel verzorgt mevrouw Poelmans haar man zelf. Koken doet ze ook nog. En appeltaarten bakken. Laatst gaf ik haar als tip om bij het theehuis taart te gaan eten. Dan hoefde ze eens niet zelf te bakken. Mevrouw Poelmans twijfelde. Zij en haar man komen niet meer zo vaak buiten, zei ze. 'Jawel, dat gaan we doen!' riep meneer Poelmans vanuit zijn stoel.

En daar zitten ze dan, aan hun tafel bij het theehuis. Meneer Poelmans steekt ter begroeting zijn vorkje in de lucht. 'We zien je morgen weer!' roept mevrouw. Ze stralen.

Delen via: [Twitter](#) [Facebook](#) [LinkedIn](#) [Google+](#) [Print](#)

Zorg in uw buurt?

Postcode / plaats

→ Zoeken

Direct naar:

- [Dementie](#)
- [Diabetes](#)
- [Astma en COPD](#)
- [Parkinson](#)
- [Beroerte](#)
- [Oncologie](#)
- [Hartfalen](#)
- [Voeding en dieet](#)
- [Antroposofische zorg](#)
- [Wondzorg](#)
- [Chronisch moe of pijn](#)
- [Veilig gevoel thuis](#)
- [Mantelzorgers en vrijwilligers](#)

Onze diensten

Thuiszorgwinkel

Maatschappelijk werk

Dallistie...

Veelgestelde vragen

Waar is een thuiszorgwinkel bij mij in de buurt?

Waarvoor kan ik terecht bij

Contact met Sensire

Waar kunt u ons vinden?

Over Sensire

Waarom bij Sensire

Samen en
persoonlijk

Sensire

yunio